

Το παιχνίδι της.... Μακριάς Γαϊδούρας Πόσα σαμάρια ακόμη θα δεχθούμε στην πλάτη μας!!*

*Του Κώστα Παπατσιμούλη

Παλιά , στο χωριό μου παίζαμε την μακριά γαϊδούρα.

Ξέρετε πως παίζεται; Αποτελείται από δυο ομάδες.

Στέκεται ένας όρθιος, σαν στυλοβάτης και η ομάδα η οποία θα δεχθεί το καβαλίκεμα από την άλλη ομάδα στέκεται όπως η ράχη γαϊδουριού ,δηλ λυγισμένα τα σώματα με κλίση όπως το κεφαλαίο γράμμα Γ. Ο πρώτος ακουμπάει με το κεφάλι του στην κοιλιά και με τα χέρια του πιάνεται από τη μέση του στυλοβάτη και οι πιο πίσω του σ αυτή την κλίση πιάνονται από τη μέση του μπροστινού τους έτσι ώστε να σχηματίσουν μια γερή αλυσίδα σωμάτων σαν την γαϊδουροραχοκοκαλιά για να αντέχουν στο πήδημα της άλλης ομάδας στην πλάτη τους.

Το βασικό σ αυτό το παιχνίδι είναι να αντέξεις, να μην λυγίσεις , μην σπάσεις γιατί πολύ απλά χάνεις και ξαναστήνεσαι στην μακριά γαϊδούρα. Αν αντέξεις, θα πρέπει να μαντέψεις μετά στο πόσα δείχνει ο αρχηγός της άλλης ομάδας, λέγοντας κάποια λόγια σαν καβαλήσει στην πλάτη της μακριάς γαϊδούρας. Αυτό το επιβεβαιώνει ο όρθιος στυλοβάτης. Το θέμα όμως είναι πως, αν ο στυλοβάτης είναι «μιλημένος», δύσκολα θα χάσουν οι καβαλικοκαβαλητές κι αλίμονο στους μακριγαϊδουριστές. Τώρα για να μην σπάσει η μακρογαϊδουροράχη, πάντα στην μέση μπαίνει ο πιο δυνατός κρίκος και όσο πάμε προς τα άκρα οι πιο αδύναμοι. Κι έτσι, αρχινάει το παιχνίδι κι όποιος αντέξει.

Κι έτσι, ας πούμε κάπως έτσι, άρχισε και το παιχνίδι της μακριάς γαϊδούρας στον τόπο τούτον, τον χιλιοδοξασμένο, τον χιλιοτιμημένο, τον ιερότερο τόπο πολιτισμού και παγκόσμιας έμπνευσης μέσα στους αιώνες. Τον τόπο που τον ακούς στο μίλημά του όπου , σ' όποιο σημείο του και βρεθείς .Και συνήθως τέτοιοι τόποι λεηλατούνται βάρβαρα όταν οι «στυλοβάτες» είναι «μιλημένοι» με τους καβαλικοκαβαλητές της μακρογαϊδουροράχης.

Σήμερα λοιπόν η κοινωνία μας, ο λαός μας, στέκεται σαν το παιχνίδι αυτό. Σκυμμένος, ανήμπορος να μαντέψει τους αριθμούς των δισεκατομμυρίων γιατί, άλλα τους λένε κι άλλα τους βγάζει ο στυλοβάτης, όπου πάνω στην πλάτη της έχουν καβαλήσει για τα καλά το ισχυρό τραπεζικό σύστημα και το αδύναμο πολιτικό σύστημα.

Από τα 11,5 δις, μέτρα που λέγανε ότι πρέπει να μας πάρουν για το πακέτο του κουρέματος που έγινε, (ποιο κούρεμα δηλ.,105 δις κουρεύτηκαν από τα ομόλογα της ραχοκοκαλιάς του κοινωνικού ιστού μας –ασφαλιστικά ταμεία, υγεία , παιδεία κ.ά. και μας βγαίνει τελικά 125 δις, μακρυμάλλικο) πήγαμε στα 13,5 μετά στα 14,5 και τελικά ούτε κι αυτοί οι ίδιοι δεν ξέρουν που θα σταματήσει η αριθμολαγνεία αυτή.

Έτσι, το χρέος αυτών των λι(η)στα..ρχών που μας έφεραν στο να αποζητούμε απεγνωσμένα την δόση μας, (πόσες φορές αυτό το έργο του Οκτώβρη και του Νοέμβρη πως χρεοκοπούμε, το έχουμε ξαναδεί; πόσες φορές!!) από τα 300 δις που ήταν αντί με το κούρεμα να μειωθεί εκτινάχθηκε στα 380!! Και το ΑΕΠ μας στο 180 και λέει το 2020 θα πέσει στο 120!! Να το πιστέψουμε; Θα ζούμε, θα υπάρχουμε άραγε;

Μ αυτή την πολιτική , πολιτική στραγγαλισμού , πολιτική των «δόσεων» ,πολιτική των εξωφρενικών περικοπών μόνο για τους ίδιους και τους ίδιους, της ραχοκοκαλιάς της κοινωνίας μας, (μισθωτούς κυρίως του Δημοσίου και έρχεται με αγριότητα και του Ιδιωτικού τομέα και κυρίως, τελείως, μα τελείως άδικα των συνταξιούχων), η χώρα αυτή μαζί με το λαό της πεθαίνει ζώντας μια ιστορική γενοκτονία.

Στα δυόμισι αυτά χρόνια το συνολικό ποσό που έχει καταπιεί το σύστημα των καβαλικοκαβαλητών της χώρας μας απ' αυτήν την κοινωνική ραχοκοκαλιά, ανέρχονται περίπου στα 60 δις και το ποσό που έχει δοθεί στο σύστημά τους, το τραπεζικό, ξεπερνάει τα 200 δις. κι απορεί κανείς !!! Πόσο ανοχή ακόμα !!! Πόσο θα βρισκόμαστε σε θέση μακριάς γαϊδούρας και ν ανεχόμαστε τα καβαλικέματά τους!! Πόσα σαμάρια ακόμη θα δεχθούμε στην πλάτη μας!!

Και σαν να μην έφταναν όλα τα άλλα ,έρχεται και η «μαντάμ» . Αφού μάτωσε η καρδιά της από τον πόνο της για τούτον το λαό ,τόρα έρχεται να μας κλάψει κιόλας, σαν σε κηδεία, να μας ρίξει την τελευταία φτυαριά, αφού πρώτα μας ξεφτίλισε ,μας διαπόμπεψε, μας σταύρωσε, σαν λαό. Θυμίζει εκείνο που λέει πως...ο δολοφόνος επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος.

Ας κουνηθούμε λίγο από τους καναπέδες μας, ας βγούμε όλοι μαζί στους δρόμους και στις πλατείες, ας γίνουμε μια αλυσίδα ατσάλινη σαν λαός κι ας τους δώσουμε την «μπότα» τους στο χέρι.

Πώς τυγχάνει πριν την επέτειο του ΟΧΙ οι πολιτικοί μας να λένε ΝΑΙ!! Το ίδιο ακριβώς και πριν έναν χρόνο. Τυχαίο; Πάντα σε κάθε μεγάλη Εθνική μας γιορτή, ή του Χριστιανισμού μας γιορτή, οι καβαλικοκαβαλητές μας ταπεινώνουν . Ως τότε πια!!!!